

بجهای باهوش و بسیار تنبل بودم!

به گزارش خبرگزاری مهر، استفان هاوکینگ که با تئوریهای مربوط به سیاه چاله ها به شهرت رسید یک نابغه علم کیهان شناسی است که از بیماری فلج مغزی رنج می برد.

به گزارش خبرگزاری مهر، استفان هاوکینگ که با تئوریهای مربوط به سیاه چاله ها به شهرت رسید یک نابغه علم کیهان شناسی است که از بیماری فلج مغزی رنج می برد.

وی در سخنرانی نادری که در "رویال آلبرت هال" لندن و با کمک یک دستگاه ترکیب کننده صدا که یکی از همکارانش در کمبریج در سال 1985 برای وی ساخت از داستان زندگی خود گفت.

مهمترین دانشمند حال حاضر انگلیس در این سخنرانی با بیان 15 واژه در دقیقه موفق شد برای اولین بار درباره 69 سال زندگی خویش سخن بگوید.

وی در پاسخ به این سؤال که چرا یک مغز تا این حد فاضل باید در بدنی اینچنین نامطلوب زندانی شود، گفت: "نمی دانم. اما می دانم که فکر به مرگ قریب الوقوع زندگی مرا دگرگون کرد. بسیار زیباست وقتی بفهمی که درد ماندن در دنیا با ارزش است. من نابغه ام چون از ترس از مرگ همواره همراه من است."

این کیهان شناس انگلیسی افزود: "من پسرچه ای باهوش و بسیار تنبل بودم. درس خواندن مرا به وجد نمی آورد. من خواندن و نوشتن را در 8 سالگی آموختم. خواهرم فیلیپا همیشه بسیار با استعدادتر از من بود. زمانی که کشف کردم بیمار هستم با خودم حساب کردم که کلی کار برای انجام دادن دارم و ناگهان تمایلم به انجام این کارها شکوفا شد."

هاوکینگ در دبیرستان با همکلاسیهای خود درباره خدا و بی انتهای حرف می زد. در 13 سالگی اولین سوزشها و دردها در دستهایش را احساس کرد اما به وی توضیح دادند که این دردها از اثرات رشد است و جای هیچ نگرانی نیست و او باور کرد. وی در این خصوص گفت: "بسیار بد می نوشتم. به طوریکه معلم زبان انگلیسی ام را به کل نا امید کرده بودم. اما همکلاسیهایم من را انیشتین صدا می زدند."

به این ترتیب به خاطر نوعی که در فیزیک از خود نشان داد درهای آکسفورد به رویش باز شد. "یک ساعت در روز درس می خواندم. باورم شده بود که یک فرد با استعداد هستم و نباید خودم را به طور جدی مشغول درس خواندن کنم." به تدریج، دردها غیرقابل تحمل شد. به همین دلیل هاوکینگ را بستری کردند. تشخیص اولیه، بیماری "اسکلروز جانبی آمیوتروفیک" را نشان داد که اشتباه بود. این تشخیص باعث شد که 3 سال امید به زندگی را از دست بدهد. اما پس از آن شروع به مطالعه کردن، فهمیدن، کشف کردن و نوشتن درباره کیهان از "بیگ بنگ تا سیاه چاله ها" کرد و به این ترتیب تحولی در دنیای فیزیک نجوم به وجود آورد.

سپس وارد دانشگاه کمبریج شد و در همانجایی که زمانی "اسحاق نیوتن" بود یک کرسی ریاضی به دست آورد. سپس ازدواج کرد که حاصل آن سه فرزند بود. در سال 1985 به دلیل بیماری التهاب ریه پزشکان نای وی را قطع کردند و از آن زمان دیگر نتوانست حرف بزند. با وجود این 43 سال داشت و هنوز زنده بود و مغزش شگفتی دانشمندان زمین را برمی انگیخت.

به گفته "جیم الخلیلی" استاد فیزیک دانشگاه "سوری" که هاوکینگ را در این کنفرانس همراهی کرده بود این بیماری نقش چندانی در بروز نوع وی نداشت. وی در این باره گفت: "به اعتقاد من استفان فردی است که سرنوشتش از قبل مقدر شده است. شاید ترس از مرگ موجب شد که وی در یک دوره خاص توجهش را به علم افزایش دهد اما به اعتقاد من به وضوح معلوم است که وی انسانی متفاوت از دیگران است."

براساس گزارش لاستمپا، در رویال آلبرت هال لندن پس از پایان سخنرانی هاوکینگ، تماشاچیان به مدت دو دقیقه وی را تشویق کردند. هاوکینگ با تبسم عجیبی حضار را تماشا کرد و گفت: "فکر می کنم که مردم از تضادی که میان قدرتهای فیزیکی تا این حد محدود من و عظمت طبیعت جهانی که با آن کار می کنم وجود دارد به وجد می آیند." در این میان خانمی که در ردیف اول نشسته بود بدون هیچ خجالتی شروع به گریستن کرد.